

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากปัญหาวิกฤตซับไฟร์มที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยฯ จำนวนอย่างสหราชอาณาจักร ทำให้นักลงทุนและรัฐบาลทั่วโลกมีความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบของวิกฤตดังกล่าวที่จะมีต่อเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน ซึ่งปัญหาดังกล่าวทำให้การบริโภคและการลงทุนในสหราชอาณาจักรลดลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในเรื่องของการส่งออก เนื่องจากสหราชอาณาจักรเป็นตลาดส่งออกรายใหญ่ของประเทศไทย เมื่อส่งออกได้น้อยลง เงินเข้าประเทศน้อยลง ทำให้ผู้ผลิตไม่สามารถผลิตหรือลดกำลังการผลิต ส่งผลให้การจ้างงานลดลง คนขาดความเชื่อมั่น กำลังการจับจ่ายใช้สอยลดลง ซึ่งเป็นผลทำให้เศรษฐกิจถดถอย

ผลจากภาวะเศรษฐกิจชั่วทั่วโลกและเศรษฐกิจของประเทศไทยที่เผชิญอยู่ผนวกกัน ปัจจัยลบจากความวุ่นวายทางการเมืองภายในประเทศ ทำให้ผู้บริโภคขาดความเชื่อมั่น ทำให้ผู้บริโภคทำการปรับพฤติกรรมการบริโภคโดยเน้นการระมัดระวังการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น บริษัทศูนย์วิจัยสิ่งแวดล้อมไทย จำกัด ได้ทำการสำรวจผู้บริโภคพบว่า พฤติกรรมการจับจ่ายใช้สอยของคนไทย กรุงเทพฯ จากกลุ่มตัวอย่าง 1,555 คน สรุปผลการสำรวจได้ว่า คนกรุงเทพฯ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51 หันมาเก็บออมมากขึ้น โดยเก็บออมไว้ในรูปของเงินสด เงินฝากประจำ ซื้อทองคำแท่ง/ทองรูปพรรณ ซื้อพันธบัตรรัฐบาล ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวม เป็นต้น รวมทั้งคนกลุ่มนี้ยังชะลอการซื้อสินค้าชนิดใหม่ เช่น รถยนต์ บ้าน เครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดใหม่ ออกใบปลอกเงินเนื่องจากเกรงว่า จะเกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงินในอนาคต โดยเฉพาะการไม่มีงานทำ หรือทำงานพิเศษเพื่อเพิ่มรายได้ให้เพียงพอ กับรายจ่ายในครัวเรือน ไม่ได้ในส่วนของการปรับพฤติกรรมของผู้บริโภคนี้ คนกรุงเทพฯ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 56.6 มีการปรับพฤติกรรม คือ ลดค่าใช้จ่ายในกิจกรรมสันทนาการ โดยเฉพาะการรับประทานอาหารนอกบ้าน ลด หรือลดการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนการซื้อสินค้า อุปโภคบริโภคในกรุงเทพฯ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างลดซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย เพิ่มการตรวจสอบราคาก่อนซื้อ และเลือกสถานที่ซื้อทั้งนี้ เพื่อให้ได้สินค้าคุณภาพดี และราคาประหยัด (กรุงเทพธุรกิจ ออนไลน์, 2553)

ปัจจัยพื้นฐานของการพื้นตัวอย่างเข้มแข็งของเศรษฐกิจโลกจึงอยู่ที่ผู้บริโภค และการใช้จ่ายของผู้บริโภค ซึ่งการบริโภคของภาคเอกชนนับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดขึ้น เป็นผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งการบริโภคนั้นเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในด้านอุปสงค์ รวม โดยพิจารณาได้จากสัดส่วนของค่าใช้จ่ายในการบริโภคต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ดังตารางที่ 1.1 ที่แสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการบริโภคคิดเป็นสัดส่วนประมาณ ร้อยละ 50 ของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และนอกจากนี้ การบริโภคยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนใน สังคม และยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการ บริโภคสินค้าต่างๆ ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อการจัดสรรทรัพยากร การผลิต และการลงทุนได้อีกด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

**ตารางที่ 1.1 แสดงสัดส่วนของค่าใช้จ่ายในการบริโภคของภาคเอกชนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม
ภายในประเทศ**

ปี	ค่าใช้จ่ายในการบริโภคในส่วนของสินค้า (ล้านบาท)	ค่าใช้จ่ายในการบริโภคในส่วนของบริการ (ล้านบาท)	ค่าใช้จ่ายในการบริโภคของภาคเอกชน (ล้านบาท)	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ล้านบาท)	สัดส่วนของค่าใช้จ่ายในการบริโภคของภาคเอกชนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ร้อยละ)
2541	1,103,681	375,104	1,478,785	2,749,684	53.78
2542	1,144,805	397,970	1,542,775	2,871,980	53.72
2543	1,202,302	421,414	1,623,716	3,008,401	53.97
2544	1,235,137	455,507	1,690,644	3,073,601	55
2545	1,309,747	472,874	1,782,621	3,237,042	55.07
2546	1,398,515	499,949	1,898,464	3,468,166	54.74
2547	1,480,650	536,209	2,016,859	3,688,189	54.68
2548	1,535,840	573,499	2,109,339	3,858,019	54.67
2549	1,597,325	579,885	2,177,210	4,056,550	53.64
2550	1,629,934	583,986	2,213,920	4,256,564	52.01
2551	1,681,012	592,075	2,273,087	4,361,396	52.12
2552	1,638,598	609,218	2,247,816	4,263,363	52.73

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2553)

เมื่อพิจารณาการบริโภคของเอกชนในแต่ละหมวด พบร่วมว่า ค่าใช้จ่ายในการบริโภคในหมวดอาหารมีสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาเป็นหมวดการขนส่งและการสื่อสาร หมวดที่อยู่อาศัย ค่าน้ำ ค่าเชื้อเพลิง หมวดเฟอร์นิเจอร์ เครื่องตกแต่งบ้าน เครื่องใช้ในครัวเรือน หมวดเดื่อผ้าและของใช้ส่วนตัว หมวดเครื่องดื่มและยาสูบ หมวดการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ หมวดสินค้าเบ็ดเตล็ด และค่าบริการ และหมวดค่าใช้จ่ายเพื่อการอนามัย ค่ายา และค่ารักษายาพยาบาล ซึ่งจะพบว่า พฤติกรรมการบริโภค ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับเรื่องปากท้องเป็นอันดับแรก ดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 แสดงสัดส่วนของค่าใช้จ่ายในการบริโภคของภาคเอกชนในหมวดต่างๆ

การบริโภคภาคเอกชน	ค่าใช้จ่ายในการบริโภคภาคเอกชน (ล้านบาท)	สัดส่วนค่าใช้จ่ายในการบริโภคภาคเอกชน (ร้อยละ)
- หมวดอาหาร	4,129,533	27.56
- หมวดเครื่องดื่มและยาสูบ	1,233,623	8.23
- หมวดเสื้อผ้าและของใช้ส่วนตัว	1,266,886	8.45
- หมวดที่อยู่อาศัย ค่าน้ำ ค่าเชื้อเพลิง	1,674,249	11.17
- หมวดเฟอร์นิเจอร์ เครื่องตกแต่งบ้าน เครื่องใช้ในครัวเรือน	1,367,077	9.12
- หมวดค่าใช้จ่ายเพื่อการอนามัย ค่ายา และค่ารักษาพยาบาล	998,245	6.66
- หมวดการขนส่งและการสื่อสาร	2,121,672	14.16
- หมวดการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ	1,147,759	7.66
- หมวดศิลปะเบ็ดเตล็ดและค่าบริการ	1,046,682	6.99
รวม	14,985,726	100

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2553)

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาในด้านการบริโภคของภาคเอกชนว่าจะมีความสัมพันธ์หรือส่งผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยอย่างไร และในทางกลับกันถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกระทบต่อการบริโภคของภาคเอกชนหรือไม่ อย่างไร ทึ้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล โดยเป็นแนวทางหรือข้อมูลในการกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งจะนำไปสู่การกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคของภาคเอกชนกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยโดยใช้เทคนิคทางเศรษฐมิติ โดยวิธี Cointegration , Error Correction Mechanism และ Granger Causality เพื่อหาทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคของภาคเอกชนในส่วนของสินค้ากับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยและความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคของภาคเอกชนในส่วนของบริการกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิชนิดอนุกรรมเวลารายไตรมาสตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 ถึงปี พ.ศ. 2552 รวมทั้งสิ้น 12 ปี มีทั้งหมด 48 ไตรมาสซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลออนไลน์สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

จากการศึกษาทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคของภาคเอกชนกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยว่าการบริโภคของภาคเอกชนมีความสามารถที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยมากน้อยเพียงใด เพื่อให้เป็นแนวทางหรือข้อมูลแก่รัฐบาลในการกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเนื่องจากผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวแปรที่สำคัญซึ่งบอกร่องการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย